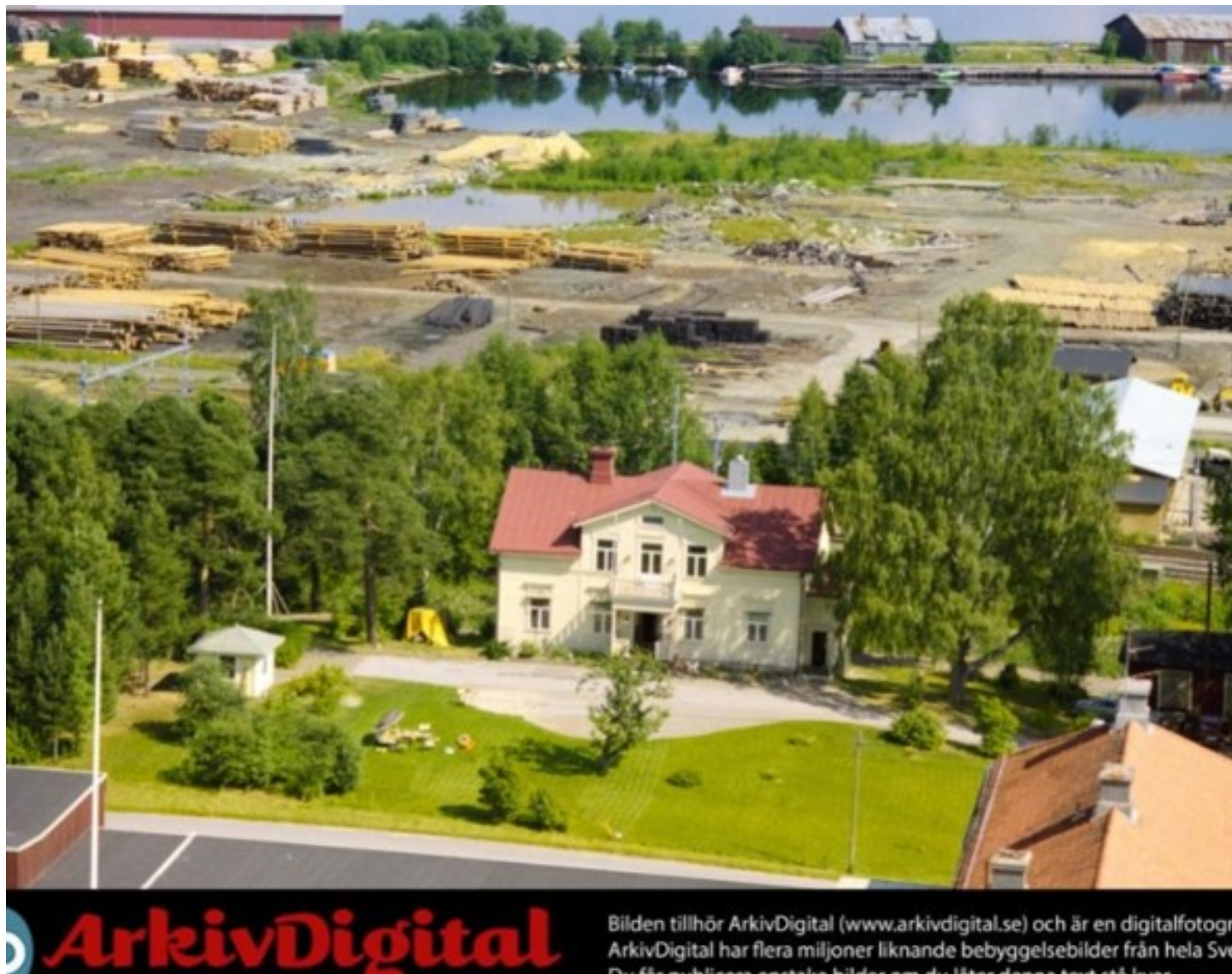

Solheim 1976-2014

När Sverre dog 1976 uppstod givetvis frågan om vad som skulle hända med Solheim. Tullie hade inga planer på att bo kvar där. Inger och jag bodde i Härnösand, Hjördis (mamma) och Sten i Övik. Hur tanken uppstod minns jag inte, med det mest troliga var att eftersom min man Gunnar jobbade som lärare i Bollsta så vore det naturligt att han och jag flyttade till Solheim.

Tanken var inte främmande för mig (oss). Jag minns att jag stod på gården en höstdag i september 1976 och tänkte "ska jag flytta hit". Vi hade stått i kö för ett radhus i Härnösand, men det gick trögt. Och visst vore det väldigt skönt för Gunnar att slippa pendla. I arvskiftet efter Sverre blev det en diskussion mellan mamma och Sten om huset, som slutade i att mamma ärvde Solheim.

Våren 1978 påbörjades arbetet att renovera. Ett lokalt företag anlätades, men när pappa kom hit blev han besviken på deras arbete och sa upp kontraktet. Han bestämde att han tillsammans med två av de bästa snickarna – Alf och Ebbe - på MoDo skulle lägga grunden under en månad.

På bilden syns Tullie, Hjördis, jag, Gunnars syster Britten, pappa och Alf och Ebbe.

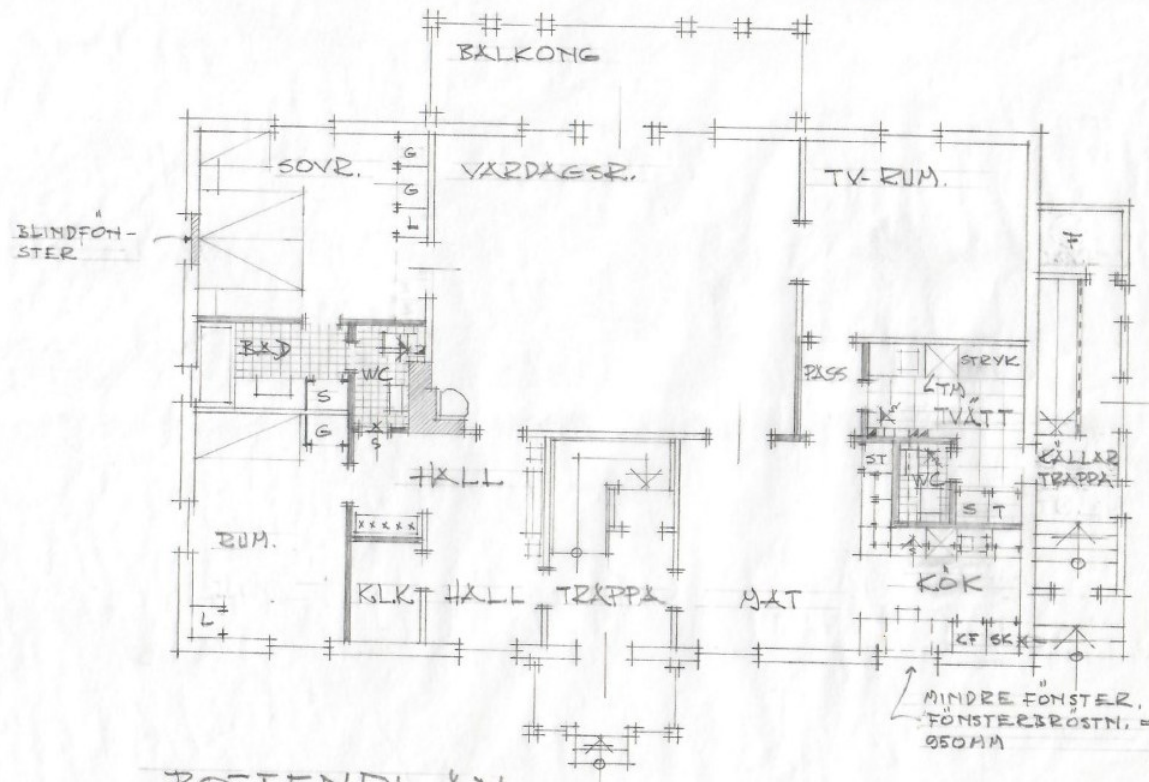

Första tanken var att iordningsställa båda våningarna. Men det skulle bli dyrt, så mamma och pappa nöjde sig med nedervåningen.

Två saker var viktiga – ett modern lägenhet samtidigt som huset själ skulle få leva kvar. Detaljer sparades och där nya dörrar behövdes försökte de efterlikna de befintliga. Badrum och tvättstuga byggdes, uppvärmning med el-element (oljeeldning övervägdes, men i jämförelse var elen billigare). Tapeter i gammal stil sattes upp.

Jag var inte överens med pappa om att pärlsponten i trapphuset inte kunde få vara kvar. Hans argument var att det var risk för brand när den gamla färgen skulle tas bort. Då hade jag inget motargument.

På bilden håller snickaren på i trapphuset och den gröna pärlsponten syns

BOTTENPLAN

NYLAND 3:52

OMBYGGN. RITH.

SKALA 1:100

Ö-VIK JAN. 1977 / P. R.

Det var givetvis mycket arbete kvar sedan snickarna jobbat en månad. Mamma och pappa ägnade hela sommaren åt att bygga. Gunnar, Martin och jag, och ofta mormor Tullie också, åkte från Härnösand mest varje dag för att bistå arbetet.

Mormor Tullie rensade ogräs, satt med Martin i pappas bil.

Efter sommaren var det mesta klart och Oscar Strandbergs måleri gjorde all målning, tapetsering och la in kork-och-plast-mattor i de rum där det tidigare varit korkmatta.

Dessförinnan hade pappa slipat trägolven

Kakelugnen renoverades, rabatter och gården skulle tas omhand.

Det som behövde göras var nästa omöjligt att överblicka. Men allt blev gjort.

Den 15e december 1978 flyttade vi in. Vi möttes av en visslande pappa som höll på att sätta upp tavlor i ögonhöjd – hans ögonhöjd.

Det mest var i ordning så det var bara att börja leva.

Jag hade fått ett 1-årigt vikariat på Graningeverkens inköpskontor i Bollstabruk och Martin hade fått plats på daghemmet i Bollsta.

Vårt nya liv ska börja.

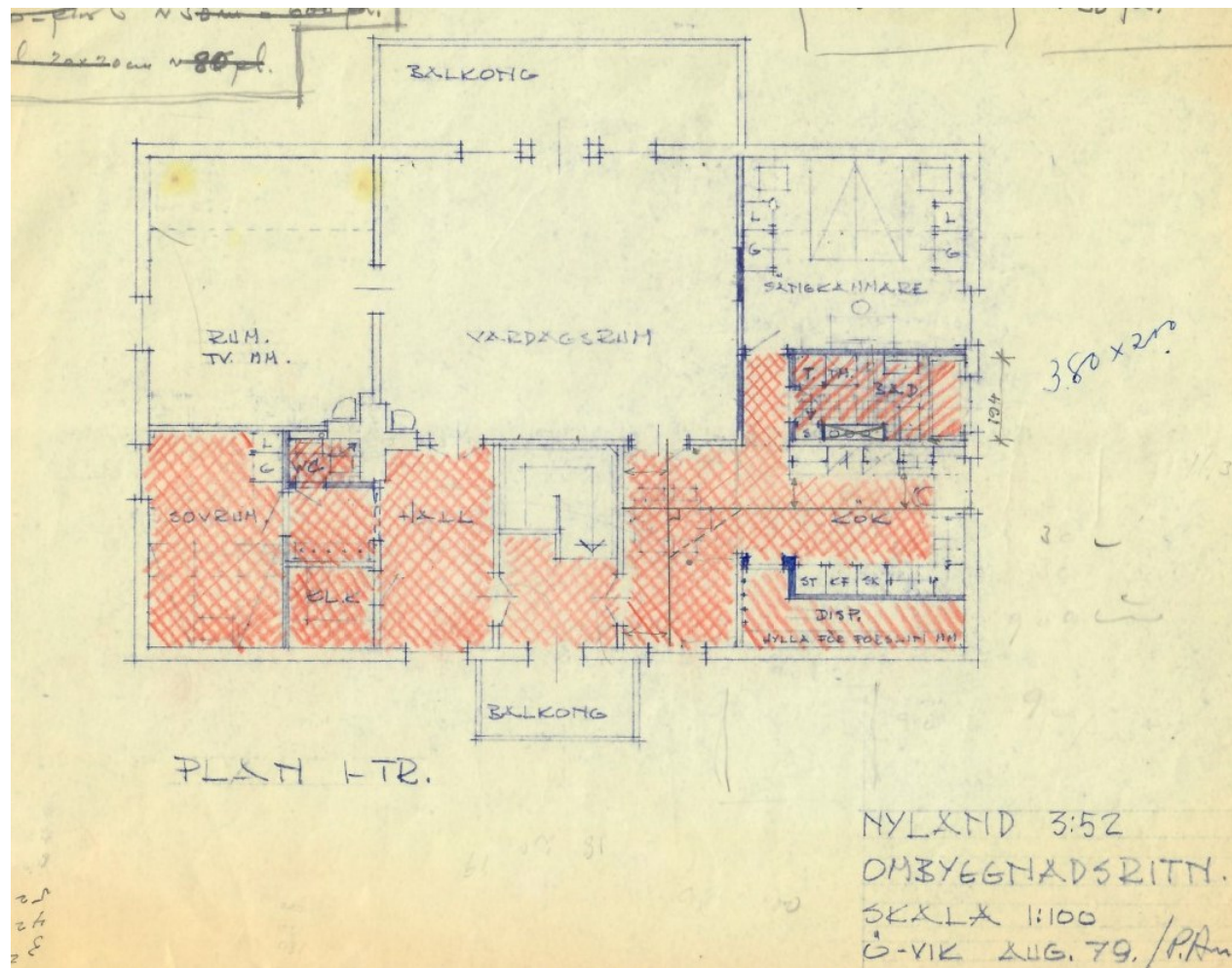

För pappas del fortsätter jobbet med att iordningställa övervåningen. De kom varje fredag efter jobbet och sedan vi ätit middag så gick han till övervåningen. Där gjorde han i princip allt snickeriarbete själv – viss hjälp av Karl-Hugo hade han – och vi andra bidrog väl också. Söndag kväll återvände de till Övik och en ny arbetsvecka.

Tyvärr finns inte en enda bild av allt arbete som gjordes – någon hade huvudet under armen.

Belosen var en spännande maskin som klarade både gräs och snö – och att meka med.

I början av 1981 gick mammas och pappas flyttlass från Carlgrensvägen 25 till Skeppargatan 1. Kjell-Arne Zetterblad rattade lastbilen. Pappa gick samtidigt i pension från sitt arbete som byggnadschef vid Mo och Domsjö. Det kämpigaste var att få taffeln uppför trappan, men pappa, Sture Althin, Gunnar och Karl-Hugo Jonsson fixade det. Strax efter flytten firade pappa sin 60-årsdag. På bilden är pappa med goda vännerna Olle Granberg och Karl "Bisse" Brännström

På hösten firade mamma sin 50-årsdag i sitt barndomshem och uppvaktas av sin faster Maj Lind som bodde i huset på 1940-talet.

Arbetet fick fortsätta ett tag till. Källaren tapetserades och nytt golv lades. Ett nytt garage byggdes och 1983 målades huset i den ståndsmässiga färgen rosa.

Nya traditioner skapades och andra bestod med nu på Solheim; fiske på älven, potatisupptagning, släktträff på Mors Dag, julfirande.

Mamma och pappa levde på Solheim resten av sina liv.
Pappa dog 14 april 2011 och mamma 6 juli 2014.

Inger och Karl-Hugo Jonsson bodde i nedervåningen
från pensionering till 2015 när de återvände till
Härnösand. Inger dog 2017 och Karl-Hugo 2018.

Jo, Karl-Hugo är med på bilden när vi står på bron.
Hans öra skymtar bakom mig – men han ville inte vara
med den dagen

I denna fotobok är Tullie o Sverres barn, barnbarn, barnbarnsbarn och
några vänner med.

Sedan 2016 bor Göran och jag här. Min son Erik bor i bottenplanet.

